Ч. 254 Недїля 12 (24) падолиста 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
за чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Справи парляментарні.

Комісия буджетова закінчила вчера нараду над етатом міністерства справ внутрішних. При сїй нагоді домагав ся пос. Кайцль ще раз, щоби було знесене розпоряджене видане для урядників в справі виборів. Відтак приступила комісия до наради над етатом міністерства кравевої оборони. — Пос. Швеґль поставив резолюцию в справі поклакуваня до вправ войскових з тим жаданем в ній, щоби на будуче не відривати рільників від роботи в поли; в другій резолюциї домагав ся, щоби власти войскові доставляли громадам безплатно друки войскові, а наконець поставив резолюцию в справі такс войскових. — Пос. Пінїньский домагав ся піднесеня духа релїґійного у войску і зарадженя тому, щоби над вояками ніхто не збиткував ся. — Пос. Менґер інтерпелював в справі увзгляднюваня дрібного промислу при доставі для зарядів кравевої оборони. — Пос. Кайцль жалував ся на замале увзглядноване і шановане народности і язиків кравних в армії, бо есть богато офіцирів, що не знають і не уживають тої мови, якою говорять вояки в їх полках.

Міністер кравевої оборони ґр Вельзерсгаймб відповідаючи попередним бесідникам заявив, що вправи войскові відбувають ся завсїгди в попереднім порозуміню ся з намістництвом і досі не було сказано, що вправи відбувають ся в невідповідні часї та що перешкаджають в роботї на поли. Що-до ширеня духа релїґійного у войску то сама управа войскова старає ся о то; що же до збиткованя ся над вояками, то есть оно погане і противне всяким чувствам людским, а найвисші власти войскові і сам міністер суть за тим, щоби карати як найострійше тих, що збиткують ся над вояками.

По промові ще кількох бесїдників ухвалено етат міністерства кравевої оборони і приступлено до наради над етатом міністерства просьвіти. Посли Катрайн, Кляіч і Пінїньский урґували управильнене доходів конґруальних, а міністер др. Ґавч заявив, що вступні роботи в тім напрямі вже покінчені, а правительство вже в слїдучім роцї предложить дотичний проєкт закона.

Бюро Палати послів поробило важні зміни в приписах о порядку домашнім, щоби не допустити до таких бурливих сцен на ґалериях, які були на кількох послїдних засїданях. Зміни ті суть такі: На будуче будуть видавати ся до обох ґалерий Палати послів лиш білети на місця до сидженя. Місця стоячі будуть зовсїм знесені. Карти на першу ґалерию, котрі видавано безпосередно самій публиці будуть роздавати ся не скорше як на дві години перед засїданем з канцеляриї Палати. Карти на другу ґалерию будуть видавати ся при входї до будинку від улицї Стадона, на пів години перед тим, заким розпічне ся засїданє. На першій ґалериї будуть зарезервовані дві третини, а на другій одна третина вільних місць для послів, в порядку, в якім они зголосять ся, в той однакож спосіб, що кождий з шести пересіків лав в Палатї послів має аж на дві години перед початком засїданя зарезервовану для себе рівну скількість застережених для послів карт. В днях, в котрих буде відбувати ся засїданє публика від 10 год. перед полуднем не має вступу до канцеляриї Палати. Публика має від тепер право входити на обі ґалериї лиш від улицї Стадіона. Удержуванє зносин межи публикою, а послами в будинку парляментарнім управильнено тепер так, що салю до розмови перенесено до комнати, що знаходить ся напротив уряду почтового в будинку парляментарнім. Коли-б однакож і там публика мала збирати ся в більшім числї, має президент право замкнути зовсїм салї приступні для публики.

Найважнїйшою зміною, яка настала тепер в уґрупованю партий парляментарних, есть виступленє ґрупи Діпавлього і о. Ебенгоха з клюбу Гогенварта, котра, як тепер пише о. Ебенгох в Linz. Volksbl. має утворити „католицку партию людову“. Програма тої партиї містить ся після о. Ебенгоха в словах: Старі католицкі засади сполучають нас з нашими випробованими приятелями, котрі ще позістали в клюбі Гогенварта. Ми не хотіли нічого більше, як дїйстно полїтики свобідної руки супротив Гогенварта і правительства. Полїтика маючої заложити ся партиї містить ся в тих словах: удержанє всїх точок католицко консервативної проґрами, независимости від правительства і служачих єму завсїгди фракций а також увзгляднене народної сьвідомости нашого люду при береженю совістної справедливости супротив инших народів. В тій цїли не будемо вишукувати того, що дїлить антилїберальні партиї, але будемо старати ся множити завсїгди, щоби у всїх німецких краях короних побороти остаточно лїбералізм. Маємо надію, що в тім дїлї знайдемо прихильність зі сторони антилїберальних партий.“ — Проґраму ту в де-

---

13)

До Сьвятої Землї.

Після записок о. Якова Пріґля переповів і многими поясненями доповнив — К. Вербенко.)

(Конець).

В дорозї до дому.

В недїлю на Зелені сьвята, рано, були вже всї путники на двірци перед яфскою брамою. Тут з'явили ся також о. Бонавентура Люґшайдер і Фра Джузеппе Вайсман, щоби розпращати ся з путниками. На двірци настав був великий рух. Ми повсїдали з нашим драґоманом Льоренцом і єго сином до ваґонів та пращаючись з Єрусалимом поїхали до Яфи. Може за дві години приїхали ми в урожайну долину Сарон. Там були вже жнива, бо снопи лежали по полях. Около полудня станули ми в Яфі і тут пішли на обід до гостинного дому оо. Францісканів. О 2 год. з полудня почали ми перевозити ся на пароход австрийского Льойда „Апольльо“. Єсть то корабель о силї 1243 коний, що може взяти 1,718.000 кільо набору. Море було знову дуже неспокійне і перевіз був трудний, але на щасте обійшло ся без всїлякої пригоди. Незадовго по тім витягнено якорі з води, машина засвистала і загуділа і пароход поплив в дорогу як до Байрута. Живописно положена Яфа щезала нам чим раз більше з очий, аж наконець виплили ми на широке море. В понедїлок рано станув вже наш пароход під Байрутом. Ми вийшли на беріг і передовсїм пішли до вірмено католицкої церкви.

Байрут.

Байрут есть то дуже старе, бо ще фенїкійске місто і звало ся давнїйше Берітос та грало в історії нераз важну ролю. На 140 лїт перед Хр. збурили єго були Сирийцї, але Римляни опісля єго знову відбудували. В Байрутї була в стародавних часах висока школа, в котрій учено особливо красноріччности і права. Підчас землетрясеня в 529 р. було оно цїле завалило ся, але в часах хрестоносних походів піднесло ся знову. О Байрут вела ся кілька разів завзята і кровава борба хрестоносцїв з Сараценами; пізнїйше було місто в руках Друзів, аж наконець в 1763 р. дістало ся оно через зраду в руки Турків. Від 1840 р. грає Байрут важну ролю в справах всхідних а мабуть і тепер припаде єму важна роля. В згаданім роцї бомбардували се місто сполучені фльоти англійска, австрийска і турецка. Англії і Австриї розходило ся тогди о то, щоби прогнати з Сириї египетского кедива Мегемета Алїйого і удержати там власть і повагу Туреччини. По великій рiзни християн в 1860 р. в Дамаску, повтїкало із сего міста богато християн до Байрута і від сего часу стало місто підносити ся.

Байрут есть то красне місто і лежить на горбі над самым Середземним морем. З міста есть дуже красний вид з одної сторони на широке море, з другої на снїгом вкриті гори Либану. Місто має більше як 110.000 жителів і від коли в нім заведено водопроводи, що спроваджують воду з Либану, уважає ся оно за найздоровійше місто на побережу Сириї. Саме місто т. зв. старе не есть красне, бо має вузкі і зле брукованї улицї, але за те єго передмістя суть дуже красні, мають красні доми і богато огородів. Байрут ест столицею турецкого вілаєту і осїдком турецкого паші та всїляких властий; тут есть також резиденция грецкого епископа, маронїйского епископа і папского делеґата. Місто має 36 церков всїляких обрядів і 23 мошей, з котрих найбільша була колись церквою. Байрут есть дуже торговельним містом, тим більше, що оно есть з давен давна сполучене з Дамаском добрим гостинцем; не має однакож доброго порту, бо той, який есть, засипаний піском і лиш малі судна можуть до него заходити. Головними артикулами торговельними суть тут шовк, бавовна і тютюн та деякі вироби із золота і срібла. Привіз товарів з Европи есть однакож в трое так великий, як вивіз.

В Байрутї роздїлили ся путники; одні поїхали пароходом до Константинополя, другі остались в Байрутї, щоби звідси поїхати до Дамаску і Бальбека. До послїдних і я належав.

котрих напрямах доповняє Tirol. Volksbl. зазначуючи, що нова католицка партия людова поставить собі за проґраму: Справедливе оцінюванє социяльно-християньского руху, котрий оживив християньске житє церковне у Відни, зміну обовязуючих законів виборчих, бережене прав християньских родичів і християньскої школи.

Головними завязком тої нової партиї буде вісьмох послів, що виступили з клюбу Гогенварта. Чи настане ще яка сецесия доси невзвістно. Говорено о тім, що до виступивших прилучить ся ще й віцепредсідатель клюбу др. Рапп. Доси однакож вість та не потвердила ся. Клюб Гогенварта числить доси 49 членів. В найблизшім часі має ґрупа Ферянчича рішити ся, чи приступить до клюбу Гогенварта. Ґрупа та числить 10 членів, а в такім случаю клюб складав би ся з 59 членів, а именно: 18 представителів більшої посілости в Чехії, 17 німецких консерватистів, 6 Румунів і 18 Словенців та Хорватів. Сполучені в клюбі независимі полудневі Славяни не входили би тут в рахубу. Vaterland не висказав доси о тій зміні своєї гадки, а зазначивши лиш виступлене вісьмох послів з клюбу Гогенварта додав замітку: Сецесия та єсть повторенєм подій з перед кільканайцятя літ. Тогди клюб „правого центра" був на ділі тим самим, що нині клюб консервативний. Тогди під проводом Лінбахера виступило около 20 послів зі згаданого клюбу і утворили „клюб центра", котрий опісля зміняв три рази свого предсідателя і котрого переважна часть членів по нових виборах в 1891 р. вступила до теперішного „клюбу консервативного". Вносячи з того перебуде клюб Гогенварта також і теперішну сецесию.

Перегляд політичний.

Результат виборів до ческого сойму в міст о скілько доси звістний представляє ся так: в 19 німецких містах вибрано 6 німецких нацоналів, а 13 ліберала. З 39 молодоческих кандидатів перейшло 37; один молодоческий кандидат перепав супротив кандидата з партиї поступової, а один Молодочех перепав супротив Старочеха. Із 7 староческих кандидатів вийшов лиш оден.

Загальну сенсацию викликало, що в Хебі (Еґер) вибрано послом Короля Іра, прихильника Шенерера і що в Комотові перепав довголітний посол Рус.

До Köln. Ztg. доносять з Відня, що Анґлійский амбасадор Кірів підчас свого побуту у Відни підчас переїзду до Константинополя, сказав, що мир певно не буде нарушений.

З Константинополя доносять, що амбасадори суть переконані, що султан зробить все, що лиш може, щоби усмирити ворохобню в Малій Азиї: однакож трудно дати собі ради з фанатизмом магометан і Вірмен. Австрийска кольонія в Константинополи лагодить ся на случай нових розрухів в Константинополи.

Після вістий з Петербурга, не хоче цар пристати на то, щоби вел. кн. Константин уступив з посади предсідателя ради державної і готов лиш дати єму довшу відпустку для поратованя здоровля та іменувати его заступника, котрим, як кажуть, має стати Побідоносцев. В такім случаю прийшов би на місце Побідоносцева кієвский ґенерал - ґубернатор Ігнатиев.

Новинки.

Львів дня 23 падолиста 1895

— **Іменованя.** П. Президент Міністрів іменував концеписта міністерияльного бар. Тад. Лебля віцесекретарем міністериальним в Міністерстві внутрішних справ. — Ц. к. Міністерство скарбу іменувало старшого ґеометра Мар. Ґлачиньского інспектором евіденцийним. — Ц. к. львівский висший Суд кравєвий надав Гр. Дзундзї, канцелїстови окружного суду в Самборі, опорожнену посаду управителя вязниць при ц. к. окружнім суді в Самборі.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав ад'юнктови дирекциї урядів помічних в краєвім Суді у Львові Руд Нижаловскому при нагоді перенесення его на власну просьбу в стан супочинку, титул і характер директора урядів помічних.

— **Найд. Архикнягиня Блянка,** жена Найд. Архикнязя Леопольда Сальватора, що мешкає тепер в Загребі, повила передвчера щасливо сина.

— **Послом до Сойму** з більшої посілости в окрузї перемискім вибрано передвчера п. Жигм. Дембовского 35 голосами на 36 голосуючих, на місце кн. Адама Сапіги, котрий зрік ся мандату.

— **Ц. к. Дирекция руху зелізниць державних** оповіщує: Отворене зелізниці льокальної Львів-Клепарів-Янів. Зелізниця льокальна Львів-Клепарів-Янів зі стациями Львів, Львів-Клепарів, Домажир, Янів і перестанками Рясна польска, Придатки, Рясна руска, Козиці, Ямельна Карачинів і перестанком і місцем до набору Козлинка, передана до прилюдного ужитку дня 21 падолиста 1895 р. Стациї Львів, Львів-Клепарів, Домажир і Янів отвирає ся для руху загального, а перестанок і місце до ладованя Козлинка для перевозу осіб, пакунків і товарів в ладунках цїловозових. Всї перестанки будуть отворені лиш для перевозу осіб і пакунків.

— **Холєра.** В нових місцевостях появила ся холєра в Вигнанці, чортківского повіта і в Теребовли; в Вигнанці занедужала одна особа і остала в лїченю, а в Теребовли занедужавша особа померла. Впрочім було з попередних днів 13 недужих осіб; дня 21 падолиста занедужало 6 осіб, померла одна і лишило ся в лїченю 18 осіб.

— **Зима** розпочала вже на добре своє панованє. Від трех днів упав вже кілька разів досить сильний снїг, а передвчера вечером покрив у Львові так грубо землю що електричний трамвай не міг ходити. Нині знов паде снїг при досить сильнім вітрі. В горах лежить вже снїг від кількох днів.

— **В Сучаві** посьвящено оногди будинок висшої ґімназиї. Новий двоповерховий будинок, відповідаючий всяким вимогам гігієнїчним, кошту-

---

Дамаск.

Ві второк по Зелених сьвятах о 4 год. поїхали ми турецкою почтою з Байрута до Дамаску. Французска спілка побудувала добрий гостинець з Байрута до Дамаску, бо турецке правительство о дороги не дбає. Та сама спілка держить також турецку почту. До кождого воза почтового запрягає ся по шість коний і по дорозї зміняє ся; длятого їзда відбуває ся дуже борзо. Впрочім будують тепер зелїзницю з Байрута до Дамаску і дальше в глубину Азиї. Дорога іде многими закрутами через гори Либанон, а відтак сходить в долину, званy Ель-Бека (стародавну Целесирию), звідси знов через гори Антилибанон і аж до Дамаску. Гори Либанон або Либан складають ся именно з двох пасів рівнобіжних до себе; одно пасмо, західне, зве ся Либанон, а друге всхідне, що лежить проти першого, зве ся Антилибанон. Сама назва Либанон пішла від єврейского слова „либан", що значить „білий". Велика долина межи обома тими пасмами, зве ся як вже сказано, Ель-Бека. Сею долиною пливе ріка Літа. Сподом гір Либанон росте добрий виноград, а на горах суть ще кедрові ліси, однакож їх страшно вирубують, а нових не засаджують.

Їзда через Либанон була дуже інтересна, а гостинець до Дамаску дуже оживлений, бо як-раз ішло по нім множество магометаньских путників до Мекки та вели з собою тяжко обючені верблюди, осли і мули. Вечером приїхали ми до Дамаску і станули в готели „Дімітрі". Помешкане і харч в тім готели були знамениті. Ми перебули в місті три днї.

Місто Дамаск, по арабски Дімішк, зване грецким цїсарем Юліяном „оком Всходу", а Магометом „четвертим раєм", представляє дійсно величавий вид. Оно має 7 кільометрів доокола і єсть обведене муром, в котрім єсть 6 брам. Улиці в місті суть криві, низкі, лихо або й зовсім не бруковані, а доми обліплені глиною і погані. За то в неоднім домі в серединї можна побачити велике богатство, пишну обставину, чудні окраси, а на подвірях та в огородах водограї. Найкрасша улиця в місті, то улиця Тарікель-Мостакім т. є. „проста улиця" і тут стоїть ще до нині той дім, в котрім перебував сьв. апостол Павло. До найкрасших будинків належить цитаделя виставлена мабуть ще хрестоносцями, з грубими мурами і многими баштами, а відтак величезна мошея Омлядів з сімома минаретами. Перше то була то церков призвання сьв. Йоана Хрестителя, котру побудував цїсар Гераклий на місце грецкої сьвятинї.

Дамаск має звиш 150.000 жителів, з котрих три чверти суть Турки, Сирийці Араби і Друзи. З християн найбільше тут православних Греків, Греків католиків або Мелхітів, котрі мають тут свого патриярха. Крім того суть тут Вірмени, Мароніти і Халдеї. Римо-католики мають тут три монастирі. Навіть і жиди суть в Дамаску; та й не мало їх тут бо около 8000 і они мають 10 божниць.

Дамаск був колись дуже торговельним містом; сюди переходила вся торговля в глубину Азиї а звідтам до побережа і місто було дуже богате. Базари в Дамаску були великі і богаті, а велика палата купецка з 9 банями сьвідчить ще й нині о тім великім руху торговельнім. Від коли же отворено канал Суеский, місто і торговля в нім підупали. Головними продуктами торговельними суть шовк і материї шовкові, вовна, вбіже, мука, олива, розинки і овочі. Дамаск єсть також славний із свого промислу. Давнїйше а по части ще й нині виробляють т. зв. дамаскиньске оружиє, головно славні на весь сьвіт дамаскиньскі шаблї; виробляють їх в той спосіб, що окладають до купи кілька сталевих плит або дротів і сполучають їх штучним способом разом так, що на шаблї або н. пр. на люфі від рушницї значно гарно покручені смуги.

Бальбек.

З Дамаску поїхали ми до Бальбека, міста положеного в долині межи горами Либанон і Антилибанон. Нині єсть то мале місточко, котре не має більше як може 3000 жителів, але колись було то величезне місто, котре Греки називали „містом сонця" або Геліополїс. З давного міста остали ся ще лиш розвалини величезних сьвятинь, котрі займають тепер 4 до 5 квадратових кільометрів. Тут була сьвятиня Ваала або Баля (від того й назва міста), сьвятиня Юпітера, сьвятиня бога сонця і т. д. Найцїкавійше, що під західним муром більшої сьвятинї бога сонця видко три величезні одноцїлі камені, з котрих кождий єсть 19 метрів довгий а 4 метри широкий і грубий. Під ними лежить знов одноцїлий камінь на 20 метрів довгий, 5 метрів широкий а 4 метри високий. Можна собі подумати якої то сили і кілько часу треба було, щоби ті камені витесати із скали та притягнути аж на місце будови. Оглянувши ті розвалини зайшли ми до прядільної шовку, а звідси до школи Милосердних Сестер, де нас одна арабска дівчинка повитала по французски, а відтак сьпівала по французски і при тім грала на фортепяні; Милосердні Сестри, бачите, самі Француски.

Пообідавши поїхали ми до Штори. По дорозї вступили ми до одної арабскої місцевости і звідси пішли на гріб Ноя. Над тим гробом стоїть досить великий будинок і кажуть, що тут похований Ной. Відтак зайшли ми до господи, що стояла при дорозї. Господарем там був Маронїт католик, і він дуже зрадував ся, що ми, католики, зайшли до него. Він приніс нам зараз сьвіжої води, поставив перед нас добре либаноньске вино, хлїб, сир і подав чорну каву, а коли ми відтак з ним пращали ся, то дав ще кождому з нас по рожи. Вечером приїхали ми до Штори, що лежить на гостинцї з Байрута до Дамаску і де ми вже перед тим були. Переночувавши тут в готели пішли ми на другий день до церкви оо. Єзуїтів, а відтак зайшли й до монастиря. Тимчасом господиня в готели приготовила нам всїлякої всячини на дорогу; спекла баранини, курий, голубів, дала сира, яєць і хлїба, та кілька фля-

вав 108.000 зр. Директором сеї гімназиї іменовано Стефана Репту, професора гімназиї з Чернівець.

— **Новий двірский поїзд** для нашого Цїсаря складає ся з 9 возів, а цїле їх устроєнє, хоч величаве, єсть дуже практичне і визначує ся простотою. В першім возї поміщено машину витворюючу електричність до освітлюваня цїлого поїзду. Другий віз, поділений на кілька переділів, єсть спальнею цїсарскої служби. Дальше їдуть переділи для прибічних стрільців, для прибічного слуги Цїсаря і цїсарска тоалєта. До неї притикає спальня самого Цїсаря. В кутї того відділу стоїть невибагливе ліжко зі столиком і електричною лямпою. Всї меблї і стїни тої комнати покриті зеленим сукном, вікна в нїм подвійні а ріжні прилади хоронять спячого перед продувом. О годинї пів до девятої а найпізнїйше о девятій вечером Цїсар удає ся на спочинок. До спальнї притикає комната, де Цїсар працює, вибита також зеленим сукном. Стоїть в нїй артистично викінчене бюрко, годинник, софа і фотелї. За тим кабінетом їдуть рядом відділи призначені для цїсарскої дружини. Попри ті переділи тягне ся як в звичайних вагонах коридор, куди Цїсар переходить з свого кабінету до комнати призначеної на курене. Стїни єї вилежені шкірою. Найгарнїйше представляє ся їдальня. Довгий, вузкий стіл, застелений зеленим сукном тягне ся вздовж цїлого вагона. Тяжкі крісла покриті суть брунявою шкірою. Той вагон єст найбільший, а его стєну красять образи. За їдальнею цїсарскою іде їдальня осіб недопущених д. цїсарского стола, відтак цукорня, кухня, а вкінци відділи для служби. Цїла довжина поїзду виносить 117 метрів. Цїсар уживає вже того поїзду в часї тогорічних маневрів.

— **Многонадїйний молодець.** Майстер бляхарский у Львові, Мидлярский, прийняв перед кількома днями до терміну 13-лїтного хлопця, але той не загрів там місця. Вчера несподївано утік, забираючи з собою капелюх, срібний годинник з ланцушком і кілька инших пдедметів, власність челядників в тій самій робітни Теодора Стеня і его брата. Полїция глядить за тим многонадїйним молодцем.

— **Обманець.** Войсковий лїкар у Віднн др. Жигм. Ґембажевский, познакомив ся в лїтї з молодим чоловіком, котрий представив ся ему яко Іларий Ґощиньский, студент віденьского університету. Від'їзджаючи на ферії, повірив др. Ґембажевский свому молодшому приятелеви ріжні річи і лікарскі знаряди вартости около 1000 зр. Однако, коли повернув до Відня, не міг віднайти Ґощиньского і при тім довідав ся, що студента іменем Ґощиньский не було на університетї. З тої причини віднїс ся до полїциї, котра й віднайшла обманця в особі Гершка Ґольденберґа, що видавав себе за Ґощиньского. Повірені собі від дра Ґембажевского річи заставив.

— **Дивний апетит.** До лїкаря Коллїє в Парижи приведено дївчину 10-лїтну, сильно терпячу на млоєнє і его наслїдки. Трудно було розізнати причину недуги, аж по пятьох тиждних помітив лїкар, що з дївчини вийшов цьвях довгий 5 цмт. Зачали питати єї і она вкінци признала ся, що проликнула кілька таких цьвяхів. Треба було приступити до операциї і вигято з желудка дївчини: 42 цьвяхи дротяні довгі 4—5 цмт., 93 мідяні і оловяні цьвяхи довгі 1—2 цмт., 12 цвяхів кованих зелїзних, 3 спинки, 1 брошку і голку від машини до шитя. По операциї дївчина потім подужала.

— **До Америки по женихів.** Одна американьска ґазета доносить: По 14-дневній бурливій подорожи причалив сими днями до берега в Бальтиморе пароход північно-нїмецкого Льойда „Ахен" з 380 подорожними. Всїх, з виїмкою двох польских дївчат, висаджено ще перед вечером на берег. Тих двоє дївчат, сестри Анну і Катарину Росовских, числячих 19 і 17 лїт задержано і імовірно вїдішлють їх назад до Европи. Запитаві чого приїхали до Америки, відповіли обі — впрочім хороші дївчата — що чули, що в Америцї є богато хороших мужчин, що не можуть собі найти жінок, а їм дуже хоче ся вийти замуж. Та відповідь не вдоволила бальтиморских властий і они задержали дївчата на кораблї. Однако найшли ся безженні мужчини, котрі роблять заходи, щоби дївчата увільнити з тої неволї.

— **Померли:** Марцеля Дольницка, вдова по сьвященику з Малкович в середу у Львові в 78-ім роцї житя.

Господарство, промисл і торговля

— **Продукция ропи в Галичинї.** Після справозданя віденьскої палати торговельної і промисловой, продукция ропи в Галичинї виносила в 1894 р. 1,600.000 метр. сотнарів, отже о 400.000 метр. сотн. більше нїж в роцї 1893, а що вироблена з галицкої ропи нафта уживає ся в першій лїнїї на покрите внутрішних потреб краю та аж недостаючу решту покриває довожена ропа, про то участь Галичини в заосмотрюваню монархії австрийско-угорскої нафтою значно збільшила ся. В числах представляє ся консумция нафти в Австро-Угорщинї ось як: з довезеної з заграницї ропи вироблено нафти 1,057.000 сотнарів метр., з галицкої ропи випродуковано нафти 921.548 метр. сотнарів, разом отже 1,978.548 метр. сотнарів. Доказом, що продукция ропи в Галичинї збільшила ся, єсть то, що довіз ропи російскої зменшив ся в послїднім роцї о 237.000 сотнарів метр., а зменшений довіз ропи американьскої був покритий довозом ропи румуньскої. Перерібка так значної скількости ропи галицкої викликала також більшу продукцию бензини, а що потреба бензини в Галичинї єсть обмежена, то надвишка продукциї, котра виносила в 1894 р. 44.791 метр. сотнарів (в р. 1893 лише 29.725 метр. сотн.) була вивезена до Нїмеччини.

Телєграми.

Відень 23 падолиста. Pol. Corr. одержала вість з Софії, після котрої султан дав призволенє щоби перепущено через Дарданелї по одному кораблеви великих держав европейских, що мають станути в Константинополи яко другі кораблї стацийні.

Будапешт 23 падолиста. Міністер фінансів предложив тримісячну провізорию буджетову.

Рим 23 падолиста. В понедїлок предложить міністер фінансів своє поясненє фінансове, а ві второк розпічне ся дискусия над інтерпеляциями в справі внутрішної і заграничної полїтики.

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжкі: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть І, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II. 60 кр., Твори прозаїчні ч. І. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. І, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар" 2 томи 4·50 зр. з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. І. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з московского [illegible] кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Мицкевич [illegible] зр. — Герінґ-Герасимович. Що то є ґосподарність 30 кр.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

шок вина і все то спакувала. Ми посїдали на вози, та поїхали дальше. Около 2 год. з полудня станули ми в господї на Лябанонї на попас. Тут поприходили зараз люди з села і маронїтскі вояки та забавляли ся музикою і сьпівом. Ми трохи приглядали ся тій забаві, а відтак поїхали в дальшу дорогу і станули під вечер в Байрутї.

Смірна і Єфес.

З Байрута поїхав я пароходом Льойда „Дияна" до Смірни. Єсть то дуже старе грецке місто і зве ся по турецки Ісмір. Місто єсть велике, бо має около 225.000 жителїв, з котрих половина Греки. Місто представляє ся величаво, лежить на горбі над самим морем і зі всїх міст в Малій Азиї має одно догідний порт, устроєний на найновійший лад. В місті богато красних, нових домів і всїляких будинків, два двірцї зелїзничі, а на вершку гори видніють ся розвалини замку з дуже давних часів. Смірна єсть резиденциєю трох епіскопів: грецко-вірменьского і римо-католицкого та турецкого ген. ґубернатора. Найбільше тут грецких церков, бо аж 13; католицких єсть 5, а вірменьских дві. В Смірні єсть богато добрих шкіл для хлопців і дївчат, а майже кожда народність має тут свій окремий шпиталь і окрему почту; почт єсть аж шість: турецка, австрийска, анґлійска, француска, російска і вкінци грецка.

Смірна єсть дуже торговельним містом а найважнїйшими артикулами торговельними суть: ячмінь, всїлякого рода ровинки і фіґи, олива, вовна і т. зв. смірненьскі коври, котрі однакож не виробляють ся в самій Смірнї лиш по селах. Промисл в місті єсть вже менший як торговля, але все-таки значний. Початок Смірни сягає до тисяча лїт перед Хр. Яку судьбу переходило місто за кілька тисячів лїт свого істнованя, не буду тут розказувати; згадаю лиш, що тут замучено в 169 р. по Хр. сьв. Поликарпа.

Дня 4 червня поїхав я зелїзницею із Смірни до Єфеса, що був колись столицею римскої части Малої Азиї; тепер зве ся він по турецки Аґасулук. Із старого міста остались тепер лиш величезні румовища. Тут стояла славна сьвятиня богинї Дияни, котру підпалив Герострат, щоби бодай тим способом стати славним на весь сьвіт. В Єфесї перебував сьв. апостол Павло через два роки і тут проповідував віру Христову. Він писав також посланя до Єфесиян. Тут єсть також печера сімох спячих молодців, котрі підчас гоненя християн за римского цїсаря Деция, що панував від 250 до 253 р. сховали ся були до неї і ту заснули, а відтак пробудили за Теодозия II. (395 до 423) і урадовані та здивовані побачили, що над містом сияє вже хрест. З инших цїкавих річий в Єфесї суть: розвалини сьвятинї Дияни, побудованої на ново по спаленю першої, вязниця сьв. апостола Павла, велика мошея, церков сьв. Й ана евангелиста і замок. — Вечером вернув я назад до Смірни.

* * *

Дня 6 червня сїв я в Смірнї на пароход Льойда „Дафне" і поїхав до Пірея, порту в Атинах, столици Грециї. Тут пересїв ся на пароход „Леда" і поплив до Патрас. В Патрасї задержали ся ми кілька годин і я мав час оглянути місто. В Патрасї прибили були на хрест сьв. Апостола Андрея і він висів через два днї живий на хрестї та проповідував народови, що стояв під хрестом, віру Христову. Звідси поплили ми до острова Корфу і станули під містом Корфу на кілька годин. Недалеко міста єсть красна палата Єї Вел. Цїсаревої Єлисавети звана Ахілеон. З Корфу поїхали ми до Бріндізі, а звідси до Триесту. Дня 15 червня був я знову у Відни та дякував Богу, що в часї сеї далекої і томлячої подорожи хоронив мене від всякої недуги і всякого нещастя.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.